

РЕШЕНИЕ

№ 775

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-23 СЪСТАВ, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Божана Желязкова

при участието на секретаря Ива Ат. Иванова
като разгледа докладваното от Божана Желязкова Гражданско дело № 20211100115224 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с обективно съединени искове при условията на кумулативност с правно основание 108 ЗС и чл. 59 ЗЗД.

ИЩЕЦЪТ- Л. Г. Л., ЕГН: ***** чрез адвокат В. А. В., САК, твърди, че е собственик на следния недвижим имот: САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор 68134.2044.1859.6.15 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка петнадесет / по кадастралната карта и кадастралните регистри на град София, община Столична, област София / столица /, одобрени със заповед № РД-18- 3/11.01.2021 на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. София, район Витоша, ****, самостоятелният обект се намира в сграда № 6 / шест /, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.2044.1859 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет / с предназначение: Жилище, апартамент, брой нива на обекта 1 / едно / с посочена площ 115.10 / сто и петнадесет цяло и десет стотни / кв.м., стар идентификатор няма, при съседни самостоятелни обекти на същия етаж- самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.18 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка осемнадесет /; под обекта: самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.11 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка единадесет /; самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.12 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка дванадесет / над обекта-няма с прилежащи части: 7.46 % / седем цяло и

четиридесет и шест стотни върху сто / идеални части от общите части на сградата съгласно доказателствен документ за собственост, представляващ АПАРТАМЕНТ № 15 (петнадесет), находящ се на подпокривен етаж в сграда 6 (шест) , на кога 9 (девет) плюс с площ от 115.10 / сто и петнадесет цяло и десет стотни / кв.м, състоящ се от две спални, дневна с кухненски бокс, тераса, предверие, баня, тоалетна и мокро помещение, при граници: апартамент №16/ шестнадесет /, стълбищна клетка, фасада, фасада, заедно с 7.46% / седем цяло и четиридесет и шест стотни върху сто / идеални части от общите части на сградата и на комплекса и 0.50 % / нула цяло и петдесет стотни върху сто / идеални части от правото на строеж върху мястото, представляващо поземлен имот с идентификатор 68134.2044.1859 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет / по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София. Навежда, че е придобил собствеността върху описания имот въз основа на предварителен договор от 08.02.2008, сключен между него и продавача „В.Р.*****“ ООД- в несъстоятелност-ЕИК: *****, обявен за окончателен съгласно влязло в законна сила Решение № 3140 от 02.05.2019 на Софийски градски съд по гр.д. № 1879/2013, 1-5 с-в на СГС, влязло в законна сила на 07.06.2021, отбелязано в Имотния регистър под акт № 187, том 13, вх. рег. № 73739 от 11.10.2021, въз основа на вписана искова молба с вх.рег. № 60383 от 02.12.2013, том 13, акт № 173 от 2013. Ищецът твърди, че след предявяване на иска за обявяване на предварителен договор за окончателен с решение № 1709/05.11.2014 г . по т.д. № 5019/2013г. на СГС В.Р.*****“ ООД- в несъстоятелност- ЕИК: ***** е обявен в несъстоятелност. В хода на производството по осребряване на имуществото на длъжника с нотариален акт № 158, том. I, рег. № 9125, дело № 120 от 27.04.2017 на нотариус Г. Г., рег. № 637 на НК, В.Р.*****“ ООД- в несъстоятелност- ЕИК: *****, действащо чрез синдика Х.С. е продало при условията на пряко договаряне правото на собственост върху индивидуализирания по- горе недвижим имот на „П.С.З“ ЕООД, ЕИК: *****. С последваща покупко- продажба, обективизирана в нотариален акт № 24, том I, рег. № 1749, дело № 22 от 2021 на нотариус Н.Я., рег. № 784 на НК, „П.С.З“ ЕООД, ЕИК: ***** е прехвърлило възмездно правото на собственост върху процесния имот на В. Ц. П., ЕГН: *****, докато последният е бил в граждански брак с Г. В. П., ЕГН: *****. Твърди, че, както към момента на първата сделка- на 27.04.2017, така и към момента на втората сделка- 05.02.2021- по партидата на недвижим имот с идентификатор 68134.2044.1859.6.15 неговата искова за обявяване на предварителния договор за окончателен вече е била вписана с вх.рег. № 60383 от 02.12.2013г., том 13, акт № 173 от 2013. Предвид изложеното ищецът намира, че за него е налице правен интерес да предяви настоящите искове като претендира съдът да установи по отношение на ответниците, че той е собственик на процесния имот и да ги осъди да му върнат владението върху същия. Кумулативно претендира и заплащане на обезщетение за неоснователно ползване на имота за периода от 11.10.2021г. до 21.12.2021 г. в размер на 1 250лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане. С молба от 18.10.2022 г. този иск е увеличен до сумата от 2 650 лв.

ОТВЕТНИЦИТЕ – В. Ц. П., ЕГН ***** и Г. В. П., ЕГН *****, оспорват

предявените искове по основание и размер. Оспорват да е било налице вписване на исковата молба към момента на сключване на сделките с техните праводатели. Евентуално твърдят, че дори и да се приеме, че вписване е било налице и е валидно, то преди неговото извършване е била вписана възбрана върху процесния имот по реда на чл. 629а ТЗ, предвид което продажбата на имота им е непротивопоставима. Оспорват и иска с правно основание чл. 59 ЗЗД като излагат, че по делото не са представени доказателства, че ищецът е претърпял твърденията от него имуществени вреди, както и че те са в твърдения размер. Освен това навеждат, че не дължат обезщетение за ползването на имота, тъй като са го ползвали на годно правно основание. Молят съда да отхвърли предявените искове като неоснователни и недоказани.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди направените доводи, намира за установено следното:

Страните не спорят, че между ищеца и В.Р.***** ООД- в несъстоятелност-ЕИК: ***** е сключен предварителен договор за покупко-продажба от 08.02.2008 г. на следния недвижим имот: САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор 68134.2044.1859.6.15 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка петнадесет / по кадастралната карта и кадастралните регистри на град София, община Столична, област София / столица /, одобрени със заповед № РД-18- 3/11.01.2021 на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. София, район Витоша, ****, самостоятелният обект се намира в сграда № 6 / шест /, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.2044.1859 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет / с предназначение: Жилище, апартамент, брой нива на обекта 1 / едно / с посочена площ 115.10 / сто и петнадесет цяло и десет стотни / кв.м., стар идентификатор няма, при съседни самостоятелни обекти на същия етаж- самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.18 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка осемнадесет /; под обекта: самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.11 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка единадесет /; самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.12 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка дванадесет / над обекта-няма с прилежащи части: 7.46 % / седем цяло и четиридесет и шест стотни върху сто / идеални части от общите части на сградата съгласно доказателствен документ за собственост, представляващ АПАРТАМЕНТ № 15 (петнадесет), находящ се на подпокривен етаж в сграда 6 (шест), на кога 9 (девет) плюс с площ от 115.10 / сто и петнадесет цяло и десет стотни / кв.м, състоящ се от две спални, дневна с кухненски бокс, тераса, предверие, баня, тоалетна и мокро помещение, при граници: апартамент №16/ шестнадесет /, стълбищна клетка, фасада, фасада, заедно с 7.46% / седем цяло и четиридесет и шест стотни върху сто / идеални части

от общите части на сградата и на комплекса и 0.50 % / нула цяло и петдесет стотни върху сто / идеални части от правото на строеж върху мястото, представляващо поземлен имот с идентификатор 68134.2044.1859 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет / по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София.

Представен е препис от искова молба, подадена от ищеца, за обявяване на описания горе предварителен договор за окончателен, въз основа на която е образувано гр.д. № 1879/2013 г. по описа на СГС.

От представените препис на искова молба и съдебно решение, както и удостоверение за вписвания, отбелязвания и заличавания, с изх. № 66972/2021 г., издадено на 03.11.2021 г., е видно, че исковата молба по чл. 19, ал.3 ЗЗД е вписана в Служба по вписванията с вх.рег. № 60383 от 02.12.2013, том 13, акт № 173 от 2013. Делото е приключило с постановяване на съдебно решение от 02.05.2019 г., влязло в сила на 07.06.2021 г. и отбелязано в Имотния регистър под акт № 187, том 13, вх. рег. № 73739 от 11.10.2021, въз основа на вписана искова молба с вх.рег. № 60383 от 02.12.2013, том 13, акт № 173 от 2013.

Видно от представените доказателства, в хода на производството по чл. 19, ал.3 ЗЗД, с решение № 1709/05.11.2014 г. по т.д. № 5019/2013г. на СГС В.Р.***** ООД, ЕИК: **** е обявено в несъстоятелност. В рамките на това дело е наложена обща възбрана на имуществото на дружеството, част от което безспорно е и процесния недвижим имот, която е вписана по отношение на него на 09.10.2013 г. Това обстоятелство се установява от всички приложени по делото удостоверения за тежести и справки от Служба по вписванията и не е спорно между страните. Вписването на възбраната е с вх.рег. № 49323/09.10.2013 г., том 23 35/ вид дело нотариално дело 38518/09.10.2013 г., дв. вх. рег.№ 48779/09.10.2013 г.

От представения по делото нотариален акт № 158, том. I, рег. № 9125, дело № 120 от 27.04.2017 на нотариус Г. Г., рег. № 637 на НК е видно, че в хода на производството по осребряване на имуществото на длъжника процесният недвижим имот е продаден при условията на пряко договаряне на „П.С.З“ ЕООД, ЕИК: ****. От представения нотариален акт № 24, том I, рег. № 1749, дело № 22 от 2021 на нотариус Н.Я., рег. № 784 на НК, „П.С.З“ ЕООД, ЕИК: **** се установява, че купувачът по предходния нотариален акт е продал имота на ответниците В. Ц. П., ЕГН: ***** докато последният е бил в граждански брак с Г. В. П., ЕГН: *****.

По делото са представени няколко удостоверения, издадени от служба по вписванията – удостоверение изх. № 42475/2015 от 12.10.2016 г., изх. № 42478/2015 г. от 12.10.2016 г., изх. № 16266/2017 г. от 25.04.2017 г., както и справка № 698091/18.06.2021 г. за отдалечен достъп до данни за имот за вписвания, отбелязвания и заличавания в Служба по вписванията за периода от 01.01.1998 г. до 18.06.2021 г., от съдържанието на които се установява, че в тях няма данни за вписването на исковата молба, с която е предявен гореописания иск с правно основание чл. 19, ал.3 ЗЗД.

По делото е приета и неоспорена от страните съдебно-оценителна експертиза, чието

заключение съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. Съобразно същото за периода от 11.10.2021 г. до 31.10.2021 г. наемът за процесния имот е в размер на 386 евро, за периода от 01.11.2021 г. до 30.11.2021 г. е в размер на 534 евро и за периода от 01.12.2021 г. до 21.12.2021 г. - 435 евро. Съответно за периода от 11.10.2021 г. до 21.12.2021 г. стойността на дължимия наем 1 355 евро, равняващи се на сумата от 2 650 лв.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното

За да се уважи иск за ревандикация на определена вещ или имот, в производството по [чл. 108 ЗС](#) е необходимо ищецът да установи по безспорен начин, че е собственик на спорната вещ /имот/ и че ответникът го владее, а последният следва да докаже основанието си да упражнява фактическата власт върху вещта. (решение № 181 от 07.10.2016 г. по гр. д. № 4988/2014 г., Г. К., I Г. О. на ВКС). Защитата на собствеността се състои на първо място в съдебното установяване /признаване/, че ищецът е собственик. Това изисква доказване на всички елементи от фактическия състав на съответния въведен от ищеца придобивен способ с допустимите за този способ доказателствени средства. Ако ищецът не успее да докаже правото си на собственост, искът ще подлежи на отхвърляне, дори ответникът да заяви, че признава иска. (Решение № 20 от 7.04.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5289/2013 г., I г. о., ГК). В случай, че ищецът докаже правото си на собственост, но се установи, че ответникът не владее имота, съдът уважава иска само в неговата установителна част, като отхвърля иска в осъдителната такава за предаване на владението.

В настоящият правен спор ищецът е въвел като придобивно основание влизане в сила на съдебно решение, с което е обявен за окончателен предварителен договор за покупко - продажба на имот. Това съдебно решение има значението на нотариален акт. Ответникът също черпи правото си на собственост от договор за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт. При това положение всяка от страните следва да установи по несъмнен начин придобивното си основание съобразно правилата на чл. 154 ГПК.

От представените писмени доказателства се установява, че ищецът е сключил предварителен договор за покупката на процесния имот, но поради причини, които не са предмет на изследване в настоящето производство, окончателен договор не е сключен. Съответно ищецът е предявил иск с правно основание чл. 19, ал.3 ЗЗД, като исковата молба е била вписана в служба по вписванията по отношение на процесния имот с вх.рег. № 60383 от 02.12.2013, том 13, акт № 173 от 2013. В тази връзка ответниците са възразили, че Служба по вписванията им е издала удостоверения за вписвания, отбелязвания и заличавания по партидата на имота, в които не е било налице отбелязване за наличие на исковата молба по чл. 19, ал.3 ЗЗД към момента на изповядване на сделката, от която те черпят правата си, поради което следвало да се приеме, че вписванията не са водени правилно и коректно и съответно не следва да се взимат предвид от съда. Съдът намира това възражение за неоснователно. Съобразно правилото на чл. 49 ПВ, когато се констатира несъответствие между данните по книгите за вписване и издадените удостоверения и преписи, взема се под внимание това, което е вписано в книгите. В настоящия случай от самата искова молба, с

която е предявен иска по чл. 19, ал.3 ЗЗД е видно, че същата е вписана в съответната книга в Служба по вписванията, предвид което този факт следва да се приеме за установен и съответно следва да се зачетат последиците на това вписване по отношение на третите лица, придобили права върху същия имот след датата на вписването, а именно, че те не могат да противопоставят правата, които са придобили върху имота след датата на вписването. Издадените непълни удостоверения за вписвания и отбелязвания са основание за ангажиране на отговорността на Агенция по вписванията за причинените вреди. (арг. от чл. 49 ПВ).

Въпреки горното в настоящия случай се установява, че преди вписването на исковата молба по чл. 19, ал.3 ЗЗД върху процесния имот е вписана възбрана във връзка с откриване на производство по несъстоятелност по отношение на собственика на имота към този момент - В.Р.***** ООД, ЕИК: ****. Възбраната върху недвижим имот като обезпечителна мярка по чл. 397, ал. 1, т. 1 ГПК е насочена към осигуряване на възможността за последващо провеждане на принудително изпълнение върху конкретен недвижим имот при успешна искова защита. Тя цели да запази недвижимите имоти на длъжника в неговия патримониум и осигури ефективната реализация на установеното със сила на пресъдено нещо, изпълнителна сила или конститутивно действие имуществено право на кредитора (взискател), чрез установената от законодателя с разпоредбата на чл. 453 ГПК непротивопоставимост на последвало наложената възбрана разпореждане или учредяването на вещни права, извършени от собственика на имота. С вписване на възбраната последващите разпореждания на длъжника с възбранения имот са непротивопоставими на взискателя и присъединените кредитори. На тях са непротивопоставими и претенциите на трети лица към възбранения имот, ако исковите молби, с които тези претенции са заявени пред съд, подлежат на вписване, но не са вписани преди вписване на възбраната. Поради това действие на възбраната взискателят и присъединените кредитори по чл. 456 ГПК ще могат да се удовлетворят от цената на имота въпреки последващи разпореждания на длъжника и независимо от основателните претенции на трети лица към възбранения имот. Наложената обезпечителна възбрана не се погасява, нито се отменя след извършване на публичната продажна на възбранения недвижим имот, тъй като същата брани интереса и на купувача от публичната продажна. Въз основа на постановлението за възлагане купувачът придобива всички права върху закупения имот, които длъжникът е притежавал към момента на вписването на възбраната и на него не може да се противопоставят никакви права на трети лица, които са непротивопоставими на взискателя и присъединените кредитори. Купувачът от публичната продажна „встъпва” едновременно в правното положение, както на длъжника, като придобива неговите права върху имота, така и в правното положение на кредиторите – в смисъл, че на него е непротивопоставимо всичко, което не може да бъде противопоставено на кредиторите. Вписаната възбрана осигурява по –ра. непротивопоставимост на правото на собственост на купувача по публичната продажна, за времето от датата на вписване на възбраната спрямо лицата, вписали свои актове относно недвижимия имот след този момент, до вписване на постановлението за възлагане. Съгласно чл. 452, ал. 2 ГПК извършените от длъжника разпореждания с възбранен имот са прогласени

от законодателя за недействителни спрямо вискателя, който я е наложил. Ефектът на тази недействителност се изразява в предназначението на възбраната като обезпечителна мярка да „пази имота“ в патримониума на длъжника, за да може по отношение на този имот да се проведе принудително изпълнение въпреки извършеното разпореждане в полза на трето лице.(ТР № 1/2015 г. ОСГТК на ВКС). Няма разлика между характера и функцията на обезпечителната мярка възбрана, наложена като обезпечение на иск, в производство по несъстоятелност или като мярка в изпълнителния процес. Във връзка с изложеното следва да се има предвид, че съгласно чл. 717, ал. 1 ТЗ вещите и имуществените права от масата на несъстоятелността се продават от синдика по предвидения ред в Глава 46 - "Осребряване на имущество" и съобразно решението на събранието на кредиторите по чл. 677, ал. 1, т. 8 ТЗ, освен в случаите по чл. 677, ал. 4 ТЗ. Осребряването на имуществото от масата на несъстоятелност се извършва чрез продажба чрез търг по реда на чл. 717а- чл. 717н ТЗ и чрез продажба чрез пряко договаряне по реда на чл. 718 ТЗ. В чл. 717л, ал. 4 ТЗ е предвидено, че продажбата, извършена по реда на тази глава, има последиците на продажба при принудително изпълнение по реда на ГПК. (така напр. определение № 221 от 27.04.2016 г. по ч. т. д. № 67/2016 г., т. к., II т. о. на ВКС).

Като се има предвид горното, доколкото исковата молба с правно основание чл. 19, ал.3 ЗЗД, предявена от настоящия ищец, е вписана след като по отношение на същия имот вече е била налице вписана възбрана в производството по несъстоятелност, то конститутивният ефект на решението по чл. 19, ал.3 ЗЗД, който е идентичен с този на конститутивния нотариален акт, не може да се противопостави на кредиторите на дружеството, съответно и на купувача на имота, който го е придобил в рамките на производството по осребряване на имуществото на длъжника, тъй като, както е посочено и горе, същият встъпва, и в правата на длъжника, и в тези на кредитора, т.е. се ползва от вписаната възбрана. Лицата, придобили права върху недвижим имот от масата на несъстоятелността след отразяване на обща възбрана в имотния регистър по партидата на длъжника – техен праводател подлежат на отстраняване при въвод от синдика по реда на чл. 717л, ал. 3 ТЗ. Съответно тези лица не могат да получат и защита чрез предвидения в същата разпоредба иск за собственост, тъй като придобитите права биха били непротивопоставими на въведения във владение купувач, на основание чл. 717л, ал. 4 ТЗ, във връзка с чл. 496, ал. 2, във връзка с чл. 452, ал. 2 ГПК. Този извод на съда не се променя и при съобразяване на възражението на ищеца за наличие на принципно различие между разпоредбата на чл. 496, ал. 2 ГПК и чл. 717, ал.2 ТЗ. В тази връзка съдът приема следното: Противопоставимостта на права върху обекта, предмет на принудителното изпълнение по ГПК и по ТЗ (в производството по несъстоятелност) - чл. 496, ал. 2, изр. 2 ГПК ("правата, които трети лица са придобили върху имота, не могат да бъдат противопоставени на купувача, ако тези права не могат да се противопоставят на вискателите") и чл. 717з, ал. 2, изр. 2 ТЗ ("правата, които трети лица са придобили върху имущественото право, не могат да бъдат противопоставени на купувача, ако тези права не могат да се противопоставят на длъжника") са уредени по идентичен начин. Макар и формално различието да касае лицето, на което правата на трети лица могат да се

противопоставят - при индивидуалното изпълнително изпълнение по отношение на вискателите, а при универсалното изпълнително изпълнение по отношение на длъжника, законодателната идея е ясна: на купувача по изпълнението (индивидуално и универсално) не могат да се противопоставят права на трети лица, придобити след постановяване на възбрана върху имота в рамките на индивидуално или универсално принудително изпълнение, тъй като тази възбрана цели да запази правата в патримониума на длъжника, да се удовлетворят кредиторите и съответно купувачът на имота в рамките на принудителното изпълнение се ползва със защитата на тази възбрана, така както и вискателите/кредиторите в производството по несъстоятелност(ТР № 1/2015 г. ОСГТК на ВКС).

С оглед изложеното съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл.108 ЗС следва да бъде отхвърлен, доколкото претендираните от ищеца права са непротивопоставими на тези на ответниците.

Уважаването на иска по чл. 59 ЗЗД изисква от ищеца да установи, че ответникът е използвал без правно основание неговия недвижим имот за процесния период като това е довело до неговото обедняване. Доколкото се установи, че ищецът не е собственик на процесния имот, то само на това основание искът по чл. 59 ЗЗД подлежи на отхвърляне като неоснователен и недоказан.

По разноските:

При този изход на правния спор ответниците имат право на направените от тях разноски на основание чл. 78, ал.3 ГПК в доказан размер на 15 лв. разходи за съдебни удостоверения, 8,50 лв. разходи за преписи и 9 840 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение. Във връзка с последното съдът съобрази направеното възражение по реда на чл. 78, ал.5 ГПК и намира, че същото е неоснователно, доколкото минимално дължимото възнаграждение съобразно НМРАВ в настоящия случай само за иска по чл. 108 ЗС следва да е в размер на 9 592,11 лв. без ДДС. Съдът намира, че не са налице основания за намаляване на този размер и съобразно приетото с решенията С-427/16 и С-428/16 на СЕС.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от Л. Г. Л., ЕГН: ***** чрез адвокат В. А. В., САК, съдебен адрес: гр. София, бул. ***** срещу В. Ц. П., ЕГН ***** и Г. В. П., ЕГН ***** , двамата с адрес в гр. Плевен, ул. *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. *****, иск с правно основание чл. 108 ЗС с искане да се признае по отношение на ответниците, че ищецът е собственик на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с

идентификатор 68134.2044.1859.6.15 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка петнадесет / по кадастралната карта и кадастралните регистри на град София, община Столична, област София / столица /, одобрени със заповед № РД-18- 3/11.01.2021 на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. София, район Витоша, ****, самостоятелният обект се намира в сграда № 6 / шест /, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.2044.1859 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет / с предназначение: Жилище, апартамент, брой нива на обекта 1 / едно / с посочена площ 115.10 / сто и петнадесет цяло и десет стотни / кв.м., стар идентификатор няма, при съседни самостоятелни обекти на същия етаж- самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.18 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка осемнадесет /; под обекта: самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.11 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка единадесет /; самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.12 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка дванадесет / над обекта-няма с прилежащи части: 7.46 % / седем цяло и четиридесет и шест стотни върху сто / идеални части от общите части на сградата съгласно доказателствен документ за собственост, представляващ АПАРТАМЕНТ № 15 (петнадесет), находящ се на подпокривен етаж в сграда 6 (шест) , на кога 9 (девет) плюс с площ от 115.10 / сто и петнадесет цяло и десет стотни / кв.м, състоящ се от две спални, дневна с кухненски бокс, тераса, предверие, баня, тоалетна и мокро помещение, при граници: апартамент №16/ шестнадесет /, стълбищна клетка, фасада, фасада, заедно с 7.46% / седем цяло и четиридесет и шест стотни върху сто / идеални части от общите части на сградата и на комплекса и 0.50 % / нула цяло и петдесет стотни върху сто / идеални части от правото на строеж върху мястото, представляващо поземлен имот с идентификатор 68134.2044.1859 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет / по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София и същите да се осъдят да предат владението над него.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Л. Г. Л., ЕГН: ***** чрез адвокат В. А. В., САК, съдебен адрес: гр. София, бул. **** срещу В. Ц. П., ЕГН ***** и Г. В. П., ЕГН *****, двамата с адрес в гр. Плевен, ул. ****, със съдебен адрес: гр. София, ул. ****, иск с правно основание чл. 59 ЗЗД за присъждане на сумата от 2 650 лв. обезщетение за неоснователно обогатяване на ответниците от неправомерно ползване на недвижим имот:

САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор 68134.2044.1859.6.15 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка петнадесет / по кадастралната карта и кадастралните регистри на град София, община Столична, област София / столица /,

одобрили със заповед № РД-18- 3/11.01.2021 на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. София, район Витоша, ****, самостоятелният обект се намира в сграда № 6 / шест /, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.2044.1859 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет / с предназначение: Жилище, апартамент, брой нива на обекта 1 / едно / с посочена площ 115.10 / сто и петнадесет цяло и десет стотни / кв.м., стар идентификатор няма, при съседни самостоятелни обекти на същия етаж- самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.18 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка осемнадесет /; под обекта: самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.11 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка единадесет /; самостоятелен обект с идентификатор 68134.2044.1859.6.12 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет точка шест точка дванадесет / над обекта-няма с прилежащи части: 7.46 % / седем цяло и четиридесет и шест стотни върху сто / идеални части от общите части на сградата съгласно доказателствен документ за собственост, представляващ АПАРТАМЕНТ № 15 (петнадесет), находящ се на подпокривен етаж в сграда 6 (шест), на кога 9 (девет) плюс с площ от 115.10 / сто и петнадесет цяло и десет стотни / кв.м, състоящ се от две спални, дневна с кухненски бокс, тераса, предверие, баня, тоалетна и мокро помещение, при граници: апартамент №16/ шестнадесет /, стълбищна клетка, фасада, фасада, заедно с 7.46% / седем цяло и четиридесет и шест стотни върху сто / идеални части от общите части на сградата и на комплекса и 0.50 % / нула цяло и петдесет стотни върху сто / идеални части от правото на строеж върху мястото, представляващо поземлен имот с идентификатор 68134.2044.1859 / шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка две хиляди четиридесет и четири точка хиляда осемстотин петдесет и девет / по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София за периода от 11.10.2021 г. до 21.12.2021 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.3 ГПК, Л. Г. Л., ЕГН: ***** да плати на В. Ц. П., ЕГН ***** и Г. В. П., ЕГН ***** разноски за производството в размер на: 15 лв. разходи за съдебни удостоверения, 8,50 лв. разходи за преписи и 9 840 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването пред Софийски апелативен съд.

Съдия при Софийски градски съд: _____